

Sygn. akt VII U 1795/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 roku w Lublinie

sprawy B. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

na skutek odwołania B. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 15 lipca 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1795/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia

15 lipca 2014 r. odmówił B. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazano, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 14 lipca 2014 r. nie uznała ubezpieczonego za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 30 lipca 2014 r. złożył B. J., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie na jego rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 2 akt sądowych).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (k. 3 as).

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

B. J., urodzony w dniu (...), od 8 listopada 1997 r. do dnia 30 czerwca 2014 roku był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (vide akta rentowe ZUS).

Wnioskiem z dnia 19 maja 2014 r. skarżący zwrócił się do organu rentowego o ponowne ustalenie prawa do renty na dalszy okres (k. 18, t. II a.e.). Po przebadaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS dniu 5 czerwca 2014 r. został uznany za zdolnego do pracy. Wnioskodawca złożył sprzeciw od tego orzeczenia w dniu 13 czerwca 2014 r. Po rozpoznaniu

sprzeciwu w dniu 14 lipca 2014 r. Komisja Lekarska podtrzymała zaskarżone orzeczenie i uznała wnioskodawcę za zdolnego do pracy. Na tej podstawie wydano zaskarżoną decyzję w dniu 15 lipca 2014 r.

Ustalenie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wymagało posiadania wiadomości specjalnych, zatem Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych kardiologa, ortopedy i laryngologa.

B. J. cierpi na nadciśnienie tętnicze II, stabilną chorobę niedokrwienną serca, obustronny niedosłuch odbiorczy umiarkowanego stopnia, stan po usunięciu polipów krtani, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego oraz niewielkie zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych (k. 12 i 45 a.s.). Powyższe schorzenia zdaniem biegłych w obecnym stopniu ich nasilenia nie powodują u wnioskodawcy aktualnie niezdolność do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy na zajmowanym w trakcie pobierania renty stanowisku pracownika ochrony (opinia biegłych – k.12 as).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu powołane dowody z dokumentów. Jeżeli chodzi o dokumentację zgromadzoną w aktach ubezpieczeniowych to nie stanowiła ona przedmiotu zastrzeżeń stron, zatem Sąd uznał ją za wiarygodną i przyjął za podstawę ustalonego stanu faktycznego.

Wnioskodawca nie zgodził się z powyższymi opiniami biegłych sądowych, jednakże nie złożył nowych wniosków dowodowych a jego zastrzeżenia ograniczyły się wyłącznie do polemiki z wnioskami opinii (k. 57v i 66v a.s.).

Odwołanie B. J. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wobec ustalenia, że ubezpieczony nie jest obecnie niezdolny do pracy, odwołanie należało oddalić, uznając zaskarżoną decyzję z dnia 15 lipca 2014 roku za prawidłową.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.